

ODREĐIVANJE VIŠE PRIVREMENIH MJERA ZAUSTAVLJANJA ISTOGA BRODA

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Rješenje broj Pž-2792/10-3 od 24. svibnja 2010.

Marina Veljak kao sudac pojedinac

Neosnovano protivnik osiguranja smatra da privremena mjera zaustavljanja broda nema svrhu zbog toga što je isti brod već zaustavljen privremenom mjerom radi osiguranja druge tražbine. Nema zakonske zapreke za određivanje više privremenih mjera na istom brodu, svaka od određenih mjera je privremena i osigurava različitu tražbinu, svaki postupak osiguranja je samostalan i može biti u svakom trenutku obustavljen.

Radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 21.885,00 EUR, predlagatelj osiguranja predložio je određivanje privremene mjere zaustavljanja broda. Trgovački sud u Rijeci, kao prvostupanjski sud, rješenjem poslovni broj R1-19/10-2 od 12. veljače 2010. odredio je privremenu mjeru zaustavljanjem broda. Prvostupanjski sud je ocijenio da su ispunjene sve zakonske pretpostavke koje opravdavaju prihvaćanje predlagateljevog prijedloga za osiguranje. Takvu odluku prvostupanjski sud je donio primjenom odredbi članka 296. stavak 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/05, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 61/08; dalje: OZ), članka 951., 952. i 953. stavak 1. točka 10., članka 955. stavak 1., članka 958. stavak 2. i 3. i članka 960. stavak 1. Pomorskog zakonika ("Narodne novine" broj 181/04, 76/07, 146/08; dalje: PZ) i članka 2. stavak 1. i članka 8. stavak 2. Međunarodne konvencije za izjednačavanje nekih pravila o privremenom zaustavljanju pomorskih brodova iz 1952., (u nastavku Konvencija). Na temelju dokumentacije u spisu prvostupanjski sud je ocijenio vjerojatnim da je protivnik osiguranja dužan predlagatelju osiguranja iznos od 21.885,00 EUR-a, s naslova neisplaćene plaće, odnosno da postoji predlagateljeva novčana tražbina radi čijeg osiguranja je predloženo zaustavljanje broda. Budući da je protivnik osiguranja inozemna pravna osoba, a nema dokaza da osim broda čije zaustavljanje je predloženo na području Republike Hrvatske ima druge imovine, znači da bi se tražbina koja je predmet osiguranja trebala ostvariti u inozemstvu, prvostupanjski sud je ocijenio da se sukladno odredbi članka 296. stavak 3. OZ-a smatra da postoji opasnost da će protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine.

Protiv navedenog prvostupanjskog rješenja protivnik osiguranja je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog i ovršnog postupka, pogrešno i

nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pobijano rješenje preinači ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U obrazloženju žalbe protivnik osiguranja navodi da nije postignuta svrha osiguranja jer je brod već pravomoćno zaustavljen privremenom mjerom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj R1-154/08 od 5. studenog 2008., pa ga je nepotrebno i bespredmetno ponovo zaustavljati. S obzirom na to ističe da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje opasnosti da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao naplatu tražbine. Protivnik osiguranja ne može niti na koji način otuđiti, prikriti ili na drugi način raspolagati svojom imovinom, konkretno predmetnim brodom, jer se isti nalazi u luci Brodogradilišta Cres još od studenog 2008. godine, a sve na temelju privremene mjere zaustavljanja broda i zabrane odlaska broda iz luke. Također, protivnik osiguranja u žalbi ističe da je u tijeku i ovršni postupak prodaje tog broda pred istim sudom, koji postupak se vodi pod poslovnim brojem Ovr-944/09. Protivnik osiguranja osporava i visinu osigurane tražbine te tvrdi da dostavljeni Ugovor o radu nije u cijelosti preveden na hrvatski jezik jer nije preveden dio u kojem piše da je Ugovor zaključen na vremensko razdoblje od tri mjeseca, u vezi čega nije dostavljena dokumentacija iz koje bi bilo vidljivo da je produžen. Ukazuje na to da obračun plaće poslodavca nije potpisan niti snabdjeven pečatom te da je kontradiktoran Ugovoru o radu, pa da nije jasno na temelju čega je sud ocijenio da je tražbina koja je predmet osiguranja vjerojatna.

Predlagatelj osiguranja je odgovorio na žalbu. U odgovoru osporava tvrdnju da na istom brodu ne može biti određeno više mjera osiguranja, ističe da se opasnost pretpostavlja jer bi tražbinu trebalo ostvariti u inozemstvu, te da brod može biti predmet osiguranja sve dok ne bude prodan. Pozivanje da Ugovor o radu nije u cijelosti preveden po ocjeni predlagatelja osiguranja nije bitno jer su prevedeni relevantni podaci iz kojih je vidljivo da je ugovor sklopljen. Prema mišljenju predlagatelja osiguranja, niti prigovor da obračun plaće nije ovjeren i potpisan ne stoji jer se radi o ispravi u elektronskom obliku.

Pobijano rješenje ispitano je u granicama žalbenih navoda i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava iz članka 356. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, dalje: ZPP), u vezi s odredbom članka 19. stavak 1. OZ-a. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je ocijenio da je žalba protivnika osiguranja neosnovana, a pobijano prvostupanjsko rješenje pravilno i zakonito.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je zaključio da je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe Konvencije, jer su Republika Hrvatska i Sveti Vincent i Grenadini (čiju zastavu vije predmetna jahta) njene potpisnice. Konvencija se primjenjuje u državama ugovornicama na sve brodove koji viju zastavu jedne od država ugovornica, na temelju odredbe članka 8. stavak 1. Konvencije. Na primjenu Konvencije upućuje odredba članka 140. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 8/98), jer su međunarodni ugovori koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom, objavljeni i na snazi, dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i po pravnoj snazi iznad zakona. Prvostupanjski sud je sukladno odredbi članka 6. stavak 2. Konvencije, prema kojem se pravila postupka o zaustavljanju broda određuju zakonom države ugovarateljice u kojoj je zaustavljanje zatraženo ili izvršeno, pravilno na utvrđene činjenice primijenio članak 296. stavak 1. i 3. OZ-a i članak 951. stavak 1. PZ-a te pravilno utvrdio da je tražbina čije se osiguranje traži vjerojatna i da je vjerojatno da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine čije se osiguranje traži – što se u ovom slučaju pretpostavlja.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske istaknuo je da neosnovano protivnik osiguranja smatra da mjera nema svrhu zbog toga što je isti brod već zaustavljen privremenom mjerom radi druge tražbine. Nema zakonske zapreke za određivanje više privremenih mjera na istom brodu, svaka od određenih mjera je privremena i osigurava drugu tražbinu, svaki postupak osiguranja je samostalan i može biti u svakom trenutku obustavljen.

Prigovor protivnika osiguranja da dostavljeni Ugovor o radu nije u cijelosti preveden na hrvatski jezik, konkretno da nije preveden dio iz kojeg je vidljivo da je ugovor sklopljen na određeno vrijeme, imajući u vidu da protivnik osiguranja ne osporava činjenicu da je predlagatelj osiguranja u razdoblju za koje traži naknadu plaće radio te da su predlagatelj i protivnik osiguranja ugovorili mogućnost produženja ugovora, prema mišljenju Visokog trgovačkog suda također nije osnovan.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske prihvaća stav prvostupanjskog suda da je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim da je u razdoblju za koje traži naknadu (od 10. listopada 2008. do 10. listopada 2009.) radio. Dostavom obračuna plaće kojeg je sačinio protivnik osiguranja u elektronskom obliku, predlagatelj je, po ocjeni Visokog trgovačkog suda, učinio vjerojatnim da mu protivnik osiguranja duguje upravo iznos od 21.885,00 EUR, koji predlaže osigurati u ovom postupku. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske naglašava da protivnik osiguranja u žalbi ne osporava niti činjenicu da je predlagatelj u naznačenom razdoblju radio niti je naveo da mu duguje neki drugi iznos.

Navod protivnika osiguranja da nema opasnosti, jer on zbog privremene mjere koja je prethodno određena ne može niti na koji način otuđiti, prikriti ili na drugi način raspolagati svojom imovinom, konkretno brodom LIR koji se nalazi u luci Brodogradilišta Cres, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je ocijenio bespredmetnim jer se u ovom slučaju pretpostavlja postojanje opasnosti da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine čije se osiguranje traži.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je zaključio da žalbenim navodima protivnik osiguranja nije doveo u pitanje valjanost i zakonitost pobijanog rješenja, pa je na temelju članka 380. točka 2. ZPP-a u vezi s člankom 19. stavak 1. OZ-a, žalbu protivnika osiguranja odbio kao neosnovanu, a pobijano prvostupnijsko rješenje u cijelosti potvrdio.

Dr. sc. Vesna Skorupan Wolff, znanstveni savjetnik
Jadranski zavod Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Summary:

**IMPOSING MORE THAN ONE PROVISIONAL MEASURE
REGARDING THE ARREST OF THE SAME SHIP**

No legal obstacles exist with regard to imposing more than one provisional measure on the same ship. Each of the measures imposed is provisional and ensures a different claim; each security proceedings is separate and may at any time be discontinued.